

Scenariusz lekcji religii kl. 1 LO

Temat: Zostań z nami, Panie

Autor: Paweł Maciejewski

Cele lekcji: *Uczeń po zajęciach potrafi*

- wyjaśnić, czym dla chrześcijanina jest Msza Święta;
- uzasadnić, że Msza Święta jest źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego;
- wskazać na główne części Mszy Świętej i wyjaśnić ich znaczenie;
- opisać wartość Mszy Świętej.

Metody i techniki pracy:

- zaproszenie
- rozmowa kierowana
- praca z tabelą
- praca ze stroną www

Środki dydaktyczne :

- teksty w załącznikach
- kartki A-4
- zasoby internetowe
- tablica interaktywna

Przebieg lekcji:

1. Uczniowie indywidualnie lub w grupach układają treść zaproszenia zachęcającego do udziału we Mszy Świętej. Ważne jest, by powyższe zaproszenie zawierało argumenty ukazujące wartość Mszy Świętej. Pomocą mogą być teksty znajdujące się w **załączniku nr 1**. Po zakończonej pracy poszczególne grupy lub chętne osoby spośród pracujących indywidualnie czytają treść zaproszenia. Argumenty wskazani uczniowie zapisują na tablicy.
2. Uczniowie pogłębiają treść dotyczącą wartości i istoty Mszy Świętej poprzez odczytanie tekstu zamieszczonego w **załączniku nr 2**. Na podstawie w/w tekstu uczniowie powinni wyciągnąć następujące wnioski:

Msza Święta dla wierzącego winna być czymś najważniejszym - szczytem całej działalności Kościoła i źródłem, z którego wypływa jego moc.

Eucharystia jest źródłem i szczytem całego życia chrześcijańskiego.

Msza Święta jest spotkaniem ze zmartwychwstałym Chrystusem.

Pomocą może być materiał filmowy:

3MC – Trzyminutowy Katechizm - 39. Co to jest Msza Święta?

<https://www.youtube.com/watch?v=fckBkZAN1Y>, dostęp: 27.06.2019

(również jako aplikacja na telefon – 3MC wersja 1.0)

3MC – Trzyminutowy Katechizm - 40. Z jakich części składa się Msza Święta?

https://www.youtube.com/watch?v=B7RQg_eLRM0, dostęp: 27.06.2019

3. Uczniowie porządkują dotychczasową wiedzę o Mszy Świętej, analizując istotę poszczególnych jej części, zwracając uwagę na ich znaczenie oraz tworzące ją elementy. W tym celu uczniowie zapoznają się z tabelą znajdującą się w **załączniku nr 3**. Dzielimy uczniów na 5 zespołów (tyle, ile części Mszy Świętej zostało wyróżnionych w tabeli); każda grupa dokładnie analizuje wskazaną część Mszy Świętej, dzieli się własną wiedzą i doświadczeniem w powyższym temacie i przedstawia ją pozostałym. Prezentacja obejmuje omówienie poszczególnych elementów danej części wraz z ukazaniem ich związku z codziennym życiem chrześcijanina. Pomocą w wykonaniu powyższego zadania i pogłębieniu treści przez uczniów mających dużo wiedzy w tym zakresie tematycznym, mogą być treści zamieszczone na:

<https://www.msze.info/informator/msza-swieta-krok-po-kroku-jak-przebiega>

<http://przemyska.pl/lso-liturgia-struktura-mszy-swietej/>

4. Jeżeli nauczyciel ma dostęp do **tablicy interaktywnej**, to powyższe zadanie mogą uczniowie wykonać z wykorzystaniem strony https://opoka.org.pl/biblioteka/M/ME/op_obrzed.html

Wybrany lub zgłaszający się uczeń, zaznacza na wyświetlanej stronie te teksty, które pasują do wskazanej przez nauczyciela lub innego ucznia części Mszy Świętej. Za pomocą funkcji pisaka łączy właściwe treści lub dopisuje brakującą nazwę danej części Mszy Świętej.

5. Podsumowując zwracamy uwagę, jak ważnym elementem życia chrześcijańskiego jest Msza Święta. Uczestnictwo w niej każdej niedzieli daje nam siłę do walki ze złem. Prawdę tę pogłębiają uczniowie czytając tekst zamieszczony w **załączniku nr 4**.

Załącznik nr 1

„Przyszedł do Niego trędowaty”

Przychodzimy do Jezusa w każdą niedzielę na Mszę Świętą, by położył na nas swoje ręce, oczyścił z tego, co w nas złe.

„Ja jestem Chlebem życia”

Gdyby nie było Eucharystii, nie byłoby chrześcijaństwa w takim kształcie, w jakim jest. Od początku wokół stołu eucharystycznego gromadzili się uczniowie Chrystusa. Na Eucharystii uczyli się miłości, dobroci, wyrzeczeń. Tak było od Ostatniej Wieczerzy aż po dzień dzisiejszy. Chrystus pragnie być dla nas Kimś najbliższym. Przez Eucharystię uczestniczy w naszym życiu, nadaje mu sens.

„Cóż jest, że jesteście smutni”

Jeden z najpiękniejszych fragmentów Ewangelii mówi o wyjątkowym spotkaniu. Do dwóch uczniów zmierzających do Emaus przybliżyła się postać Nieznajomego. Zdarzenie kończy się o zmroku, gdy słońce chyli się ku zachodowi. Uczniowie poznali swego Mistrza po łamaniu chleba. Podobni jesteśmy do uczniów. W naszej codzienności bywamy zmartwieni, niedowierzający, smutni. Jezus na drodze

naszego życia przybliży się do nas, nie zostawia samych, jest w Eucharystii. Każdy może poznać Go przy łamaniu chleba.

Załącznik nr 2

Źródło i szczyt

Reforma liturgiczna po Soborze Watykańskim II i wydany w ostatnim czasie nowy Katechizm Kościoła Katolickiego chce nam ukazać wielkie dzieło Boże uobecnione dla naszego zbawienia w liturgii Mszy Świętej. Pragnie nas jak najbardziej życiowo zaangażować w tę liturgię. Związać z nią całe nasze życie, by nie odstępowano od niej. Eucharystia właściwie pojmowana staje się czymś wielkim i najważniejszym. Dla wierzącego jest ona, według określenia Soboru, „szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, a jednocześnie jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc” (KL 10).

Eucharystia jest „źródłem i zarazem szczytem całego życia chrześcijańskiego” (KK 11, KKK 1324). To misterium spotkania ze zmartwychwstałym Chrystusem. To tajemnica Jego obecności wśród swoich uczniów. Misterium to oznacza i urzeczywistnia „komunię życia z Bogiem i jedność Ludu Bożego. Przez to misterium Kościół jest sobą. Jest ono szczytem działania, przez które Bóg w Chrystusie uświęca świat, a równocześnie szczytem kultu, jaki ludzie w Duchu Świętym oddają Chrystusowi, a przez Niego Bogu Ojcu” (KKK 1325). Kościół realizuje w tym Sakramencie swoją posługę składania Bogu ofiary Ciała i Krwi Chrystusa, a jednocześnie wokół tego Misterium koncentruje swoją działalność zbawczą wobec ludzi i świata. Gromadząc się na liturgii eucharystycznej wierni podobnie jak apostołowie zebrani podczas Ostatniej Wieczerzy wykonują wobec Boga najdoskonalszy akt kultu. Ta „Wielka Tajemnica Wiary”, w której dokonuje się takie uświęcenie ludzi, którzy zawierzyli Chrystusowi, winna być ciągle przedmiotem dziękczynienia Kościoła za dar obecności Mistrza wśród swoich uczniów, ich duchowej kontemplacji misterium Eucharystii oraz czci i miłości całego Mistycznego Ciała, jakim jest Kościół wobec swojej Boskiej Głowy.

Załącznik nr 3

STRUKTURA MSZY ŚWIĘTEJ		
Główne części	Znaczenie	Poszczególne elementy
liturgia zgromadzenia - obrzędy wstępne	tworzenie wspólnoty kościelnej, zgromadzenia liturgicznego, świadomość bycia Kościołem	pieśń na wejście pozdrowienie, wprowadzenie celebransa akt pokuty – 4 formy modlitwa dnia

liturgia słowa	przyjęcie słowa Bożego, wsluchiwanie się w słowo Boże, życiowe „jestem” wobec słowa, czyli gotowość wprowadzenia w czyn	czytania śpiew międzylekcyjny - psalm ewangelia homilia wyznanie wiary modlitwa powszechna
liturgia Eucharystii	- przygotowanie darów – liturgia miłości braterskiej, dziękczynienie za Boże dary, gotowość ofiarowania się Panu - Wielka Modlitwa Eucharystyczna – uwielbiające dziękczynienie za zbawcze działanie Boga w Chrystusie; urzeczywistnienie się ofiary Chrystusa – Kościoła, współofiarowanie się uczestników	śpiew procesyjny przyniesienie darów modlitwa nad darami prefacja i „Święty, święty” epikleza i opis ustanowienia wspomnienie czynów zbawczych złożenie daru ofiarnego – ofiary modlitwy wstawiennicze za Kościół, żywych i zmarłych wielka doksologia
obrzędy komunii Świętej	Komunia święta – zjednoczenie z Panem i braćmi	Ojcze nasz obrzęd pokoju łamanie chleba zmieszanie postaci chleba i wina „Baranku Boży” „Oto Baranek Boży” śpiew komunijny pieśń uwielbienia po Komunii świętej modlitwa pokomunijna

obrząd zakończenia	podjęcie przywileju i zaszczytu świadczania o Chrystusie	ogłoszenia duszpasterskie błogosławieństwo rozesłanie
-----------------------	---	---

Załącznik nr 4

Wartość uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej

...przyczyną zaniedbania się w chodzeniu do kościoła nie jest na ogół ignorancja. Katolicy dzisiejsi są na ogół świadomi nieskończonej wartości Mszy Świętej. Ktoś może wiedzieć, czym jest Msza Święta, a jednak do kościoła chodzić rzadko.

Warto przemyśleć kilka argumentów uświadamiających nam wartość konieczności uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej. (...) Osią każdego z nich jest jakiś symbol i może dlatego są one tak odporne na przemijanie. (...)

S y m b o l r o d z i n y. Kościół jest rodziną. Ojcem w tej rodzinie jest sam Bóg. Najstarszy Brat, Jezus Chrystus, życie swoje za nas oddał. Dla siebie wzajemnie jesteśmy braćmi i siostrami.

Otóż więź rodzinna ma to do siebie, że trzeba ją podtrzymywać. W przeciwnym razie słabnie, a może nawet zaniknąć w ogóle. Nie inaczej jest w rodzinie Bożej: trzeba odwiedzać dom Ojca, spotykać się z braćmi i siostrami, odetchnąć rodzinną atmosferą. Żeby się nie wyobcować. Ta rodzina jest warta tego, żeby się z nią głęboko związać.

S y m b o l z a p r o s z e n i a. Ten symbol stosuje się najczęściej do takich sytuacji, kiedy komuś obiektywne trudności nie pozwalają regularnie chodzić do kościoła. Może to być nadmiar obowiązków rodzinnych lub zawodowych, odległość do kościoła, przemęczenie itp. Wątek podstawowy tego symbolu zaczerpnięty jest z Ewangelii o zaproszonych na ucztę. Zwróćmy uwagę, że ci wszyscy, którzy się wymówili od przyjęcia na ucztę, mieli naprawdę obiektywne przeszkody.

A jednak żaden z nich nie został usprawiedliwiony. Wszyscy ci ludzie popełnili ten sam błąd: jakąś rzecz bardzo ważną postawili ponad rzecz najważniejszą.

S y m b o l z a k o c h a n i a. Jest to modyfikacja poprzedniego symbolu. Wyobraźmy sobie, że chłopiec powtarza swojej dziewczynie: „kocham cię”, ale zarazem trudno znaleźć mu czas dla niej i w ogóle ją zaniedbuje. (...) Dziewczyna dobrze o tym wie, że jego zajęcia są naprawdę ważne. A mimo to wyciąga wniosek, że on jej po prostu nie kocha. I ma rację.

Podobnie bywa z naszym chodzeniem do kościoła. Opuszczamy niedzielą Mszę, bo nie mamy czasu. Naprawdę nie mamy czasu. Albo jesteśmy bardzo zmęczeni. I to wszystko jest prawda. Ale prawdą jest niestety również to, że nie ma w nas miłości Bożej.

S y m b o l d r o g i. Życie chrześcijanina jest drogą. Dążymy do różnych celów, ważnych i mniej ważnych. Celem bezwzględnie najważniejszym jest życie wieczne. Żeby je osiągnąć, należy - tak jak Chrystus - iść swoją drogą, dobrze czyniąc. Wbrew pozorom nie jest to droga łatwa. Szybko można się na niej zmęczyć i zniechęcić.

Otóż jest sposób na to, żeby życie chrześcijanina nie przestało być drogą. Trzeba od czasu do czasu, przynajmniej raz na tydzień, zatrzymać się w drodze, odświeżyć, pokrzepić, nabrać sił do dalszej drogi.

S y m b o l s z k o ł y. Ten symbol pokazuje wartość niedzielnej Mszy Świętej od jeszcze innej strony. Chodzi o to, że z mądrością jest zupełnie inaczej niż z wiedzą: nie można nauczyć się jej raz na zawsze, trzeba się jej uczyć przez całe życie. (...) ucząc się mądrości, warto mieć jakiś układ odniesienia, który będzie człowieka inspirował w szukaniu mądrości, a zarazem sprawdzał wartość mądrości już zdobytej. Dla chrześcijanina takim probierzem, z którym człowiek powinien się nieustannie porównywać, jest oczywiście Ewangelia, a mówiąc głębiej - Chrystus.

Ewangelia czytana w czasie Mszy Świętej przychodzi do nas w mocy Chrystusa: sam Chrystus staje wówczas wśród zebranych i ogarnia ich swoją zbawczą mocą. Po wysłuchaniu Ewangelii uczestniczymy bowiem w samym misterium odkupienia i możemy zjednoczyć się z Chrystusem tak ściśle, jak to w obecnej naszej sytuacji tylko możliwe: przez spożycie Jego prawdziwego Ciała.

Toteż doprawdy szkoda, jeśli katolik zaniedbuje się w uczęszczaniu do tej cudownej szkoły.

S y m b o l o w c z a r n i. Osią tego symbolu są słowa Chrystusa, że owce znają głos Pasterza i słuchają go (J 10,3-5). Owca, która nie reaguje na nawoływanie Pasterza i odłącza się od owczarni, naraża się na śmiertelne niebezpieczeństwo.

Opuszczenie niedzielnej Mszy Świętej jest jakby wyłączeniem się z Kościoła. Niedzielną Mszą Świętą gromadzi bowiem cały Kościół wokół ołtarza. Nawet chorzy, którzy nie mogą w niej uczestniczyć ciałem, łączą się z nią duchowo, a często jest im zanoszona, szczególnie w tym dniu, Komunia Święta. Toteż jeśli ktoś z własnej winy nie przychodzi w niedzielę do kościoła, jest to znak, że nie zależy mu zbyt na przynależności do owczarni Chrystusa.

S y m b o l ś w i ę t e g o c z a s u . Ten symbol ma nam ułatwić zrozumienie, że człowiek nie powinien być niewolnikiem czasu. Czas dany nam do przeżycia jest krótki, a mamy tak wiele do zrobienia, do poznania, do przeżycia. Ogarnia nas pokusa, żeby rzucić się bez reszty w wir naszych powszednich zajęć i zainteresowań. Jest to pokusa groźna.

Dlatego człowiekowi jest potrzebny czas święty. Chwila oderwania się od doczesności, aby wrócić do niej pogłębionym. Uświadamiamy sobie wówczas, że nie samym chlebem, nie samą karierą, nie samą zabawą i nie samym trudem człowiek żyje. Że zarówno praca na chleb, jak zabawa i cierpienie mają - powinny mieć - swoje sensy głębsze.

Że zaś Msza Święta jest nie tylko świętem, ale świętem szczególnego rodzaju - bo sam Chrystus pracuje wówczas w nas, aby nas głębiej wkorzenił w rzeczywistość - tego chrześcijaninowi nie trzeba chyba przypominać ani udowadniać.¹

Źródła:

¹ J. Salij, Szukającym drogi, Poznań 1984